

פרוטוקול מס' 333
מישיבת ועדת הכספים
יום ראשון, י"ז בכסלו התשנ"ט (06.12.98), שעה 10:00

נכתו: חברי הוועדה: אברהם רביץ - היו"ר
יצחק כהן
ישראל כץ
אופיר פינס-פז

מ"מ: עבד-אלמאלכ דהאמשה

מוזמנים:

- נציב מס הכנסה	דורון לוי
- אוצר	תמי מונין
- אוצר	מאיר קפוטה
- לה"ב	איתן צחור
- יו"ר ארגון המוסכים	אריה מטוס
- רו"ח ארגון המוסכים	דוד גור
- ארגון המוסכים	חיים מלאך
- ההסתדרות	ויקטור סולה
- מכס ומע"מ	ישעיהו בן-יהונתן
- מכס ומע"מ	שרה קנדלר
- לשכת רואי החשבון	ישראל שטראוס
- אוצר	מיכל ברנר
- אוצר	תמר לומברוזו
- הח' התעשייתית	חזקי ישראל
- אוצר	הילה אייל
- אוצר	הראל בלינדה
- אוצר	יוסי כהן
- אוצר	יפתח שי
- אוצר	נטשה מיכאלוב
- אוצר	ניר רז
- אוצר	גל הרשקוביץ
- אוצר	ש. צמח
- משרד העליה והקליטה	דני טופז
- משרד העליה והקליטה	רומן גרביץ

-4188-

יועצת משפטית: אנה שניידר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

מנהל הוועדה: אוור קירשנר

קצרנית: יפעת שפרכר

- סדר-היום: 1. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 119) (מקודם מס' 117, בהצעת חוק (119)
2. צו מכס 35 וצו מס קניה (פטור) (תיקון מס' 5) (תיקון) (תושבים חוזרים).
3. שינויים בתקציב.

1. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 119)
(מקודם מס' 117, בהצעת חוק 119)

היו"ר אברהם רביץ:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה.

תמר לומברוזו:

אנחנו נמצאים במסגרת דיון של חוק לתיקון פקודת מס הכנסה מס' 117, שביקש לתת פטור על הכנסה של אירגון מקצועי, לרבות לגבי הכנסה מדמי חבר, ובלבד שלא הושגה מעסק שהוא עוסק בו או מהכנסה מחבר בני אדם שעוסק בעסק.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת אומרת שמש החבר שחברים משלמים לאירגון מקצועי לא יחוייב במס.

תמר לומברוזו:

נכון. עדיין יש כאן מספר סייגים. סייג אחד הוא שהכנסה לא הושגה מעסק שעוסק בו או מהכנסה מחבר בני אדם שבשיטתו הוא עוסק בעסק, ויש כאן איזה שהיא נוסחה של שימוש בהכנסות לצורך הוצאות האירגון המקצועי, שגם אם יש יתרת הכנסות שעולות על גובה הוצאות מסויימות, הן לא תהיינה פטורות ממס. בתיקון הזה הגדרנו אירגון מקצועי.

היו"ר אברהם רביץ:

נגיד שחברים באירגון מקצועי שילמו מס חבר ובסוף השנה התברר שלא הוציאו את זה למטרות האירגוניות ונשאר כסף.

תמר לומברוזו:

אז יתרה שעולה על 50% מסכום ההוצאות תחוייב במס.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל זה הכסף שלי, אני חבר.

תמר לומברוזו:

אנחנו לא מדברים עכשיו על הפן של ההוצאה בידי החבר.

היו"ר אברהם רביץ:

אני חבר באירגון, נתתי את ה-200 שקל לשנה שלי לאירגון ובסוף השנה נשאר כסף באירגון, מה אתם רוצים שהכסף הזה יעשה שם? האם אתם רוצים לקבל מס על זה?

תמר לומברוזו:

אם היתרה שנשארת בידי האירגון עולה על שיעור מסויימים מגובה ההוצאות, ואתם בוועדה הצעתם להעלות את אותו רף ל-50% מההוצאות, אנחנו אומרים שאותן הכנסות יחוייבו במס.

היו"ר אברהם רביץ:

ואם האירגון ירצה להחזיר את זה לחברים כדי לא לתת לכם את המס, מה אז תעשו?

תמר לומברוזו:

הוא יגבה בשנה לאחר מכן את החוב.

היו"ר אברהם רביץ:

אז מה הועילו חכמים בתקנתם, זה הרי כסף שלהם. מה הרציו שעומד מאחורי זה.

ישראל שטראוס:

אם האירגון יחליט להחזיר לחבריו אז לא תהיה בעיה. עזוב מה שכתוב בחוק.

היו"ר אברהם רביץ:

אני שואל את זה כשאלה רטורית. אם הוא יכול להחזיר לחבריו במקום לשלם מס הכנסה אז הוא יעשה את זה.

ישראל שטראוס:

זה תלוי בהנהלה. אם ההנהלה רוצה לסגור לעצמה רזרבות אז היא תשלם 36% מס.

היו"ר אברהם רביץ:

למה לא 50.

ישראל שטראוס:

כי זה חבר בני אדם.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים יפטרו הנהלה כזאת.

ישראל שטראוס:

אני הייתי מפטר.

תמר לומברוזו:

היום אין פטור להכנסות של אירגון מקצועי.

היו"ר אברהם רביץ:

זה הכנסות ממס חבר.

תמר לומברוזו:

היום, לטענתינו, יש חיוב ולא קיים פטור, ומשלא קיים פטור אז חבר בני אדם

שקיימת לו הכנסה חייב במס עליה.

היו"ר אברהם רביץ:

את חוסר ההגיון הזה כבר אישרנו בוועדה, ועכשיו אנחנו צריכים לאשר מה זה איגוד מקצועי. על זה נותר לנו ויכוח.

תמר לומברוזו:

הדיון האחרון שהתקיים בוועדה התייחס להגדרה של מהו אירגון מקצועי והתמקד בשאלה של מספר החברים בו. בעקבות הדיון שהתקיים פה בוועדה, אנחנו הגשנו ליו"ר הוועדה הצעה לנושא של מספר חברים. אנחנו מציעים שבמקום התנאי שהיה בנוסח הראשון של חברים בו 70 חברים לפחות, תהיה התחשבות כאשר המדינה היא אחת מבין החברים ואז יהיו 10 חברים לפחות.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת אומרת שהמדינה באה עם 10 חברים.

ישראל שטראוס:

.60

היו"ר אברהם רביץ:

ואז יצטרכו עוד 10.

תמר לומברוזו:

כתוב: חברה בו המדינה ו-10 חברים לפחות.

היו"ר אברהם רביץ:

מה קורה עם יש פחות חברים?

תמר לומברוזו:

אז הוא לא בבחינת אירגון מקצועי.

היו"ר אברהם רביץ:

לכן אין לו את הפריבילגיה הזאת של הפטור מההכנסות שלו. מה ההגיון מסביב לזה?

ישראל שטראוס:

אם המדינה סבורה שאחת מזרועותיה או אחת מפעולותיה שכרגיל היתה צריכה להיות חייבת במס תהיה פטורה ממס, היא תדאג לכך בחיקוק מפורש, אבל זה עניין שרירותי לחלוטין. כמו שקבעו 10 יכלו לכתוב 2.

היו"ר אברהם רביץ:

למה עם 60 לא יהיה פטור? מה ההגיון בהגבלת המספר?

ישראל שטראוס:

בנוסח המקורי של תזכיר הצעת חוק של מינהל הכנסות המדינה שהיועצת הקבועה הגישה, היה כתוב 7 חברים. אני הייתי האיש שבא ואמר להם: אתם לא מבינים, 7 חברים יעשו עמותה ואנחנו נהיה אירגון מקצועי, זה לא הגיוני. לכן תיקנו פה שאם החברים זה אירגונים אז סופרים את חברי האירגונים, כי איפה שאין לך בפועל 70 איש אז אחד לא יודע מה זה.

איתן צחור:

זה יכול להיות 7 חברים אם כל אירגון מייצג למעלה מ-70 איש.

ישראל שטראוס:

אז סופרים את חברי האירגונים. באירגון "להב", בתור דוגמה, יש פחות מ-20 חברים, אבל באירגונים החברים ב"להב" יש איזה 30 אלף חברים.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו נחזור להצעה הנוכחית. התיקון הוא שיהיו 70 חברים ואם זה ממשלה אז מספיק 10.

תמר לומברוזו:

הממשלה ועוד 10. קבענו פה גם הבהרה מה קורה שבין החברים יש חבר שהוא עצמו אירגון מקצועי. בנסיבות כאלה סופרים לצורך האירגון המקצועי את מספר החברים של האירגון המקצועי שהוא חבר בו.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מניח שאין התנגדות להצעה הזאת.

איתן צחור:

להצעה הזאת לא, אבל יש לנו הערה לגבי התחולה של החוק. מלכתחילה היתה כוונה שזה לא יחול גם ברקטוראקטיבי ואז הלכנו אחורה וקבענו תחולה של 1994, אלא ש-1994 מסתבר שזה עדיין לא פותר את הבעיות, מאחר ויש עירעור אחד שהוא תלוי ועומד לגבי שנות המס 1991, 1993 וגם 1994. מס הכנסה לקח כ-TEST CASE מקרה אחד.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל האם יש עוד?

איתן צחור:

לא.

היו"ר אברהם רביץ:

כדאי לעשות חקיקה מ-1991 בשביל אירגון?

איתן צחור:

מדובר ב-TEST CASE. כפי שאדוני הביע פליאה איך בכלל דמי חבר מתחייבים

במס, אז זה בעצם העירעור.

היו"ר אברהם רביץ:

יש לכם התנגדות לזה?

תמר לומברוזו:

אנחנו מוכנים לערוך כאן תיקון בנושא של התכולה, כך שזה יכול על כל הכנסות של אירגון מקצועי שטרם נקבעה להם שומה סופית, וכך כל שומה שנמצאת עדיין בשלבי הליכים תכנס לחוק.

איתן צחור:

אם זה מתייחס לצווי הליכים אז אין לנו התנגדות ואנחנו מסכימים.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו קובעים בזה שאנחנו מאשרים את זה. אנה בסיוע היועצות של משרד האוצר ינסחו את הקטע הזה. זה יעבור אליכם ואם לא תעירו לנו הערות אז זה נכנס.

תמר לומברוזו:

אנחנו מבקשים שהוועדה לא תקיים דיון על הנושא של ביטול כפל ההטבה.

ישראל שטראוס:

לא יעלה על הדעת לקחת פרט אחד מ-100 פרטים שטעונים מחשבה ולטפל בו בפני עצמו. אני לא נכנס לשאלה אם זה טוב או לא טוב כי הוא חלק ממדיניות. כאשר אתה מחליט על מדיניות, אתה יכול להחליט על פרטיה. אתה לא בוחר לך מקרה, מקרה ואומר: המקרה הזה לא מוצא חן בעיני. המקרה הוא חלק בלתי נפרד ממדיניות כוללת של מיסוי ביטוח סוציאלי. או שאתה אומר: אני רוצה לעודד חיסכון, אני רוצה לעודד מטרות, או שאתה אומר שאתה לא רוצה. במקרה הזה טובת ההנאה היא למי שמחזיק את הכסף 10 שנים. רוצים לבטל את ההקלה שיש היום למי שמחזיק את הכסף שלו מינימום 10 שנים נוספות אחרי הפרישה.

היו"ר אברהם רביץ:

לאור ההערות שלי בישיבה הקודמת, אני מניח שהם יבואו עם תיקון ברוח זו. לכן הם רוצים לדחות את הדיון היום.

אני מודיע בהקשר למזגנים שיש חשיבה מחודשת באגף המכס, ולאור זאת אני מוריד את זה מסדר היום, ואם הם ירצו, מאחר והזמן חלף, להטיל מס, הם יצטוו לבוא עם צו חדש. זאת הבנה שיש ביני ובין מנהל המכס.

2. צו מכס 335 וצו מס קנייה (פטור) (תיקון מס' 5)
(תיקון) (תושבים חוזרים).

דורון לוי:

הנושא שלנו עכשיו זה תושבים חוזרים. אנחנו בפעם הקודמת העברנו כאן בוועדת כספים את ההגבלה לגבי טלוויזיות של תושבים חוזרים עד 29 אינץ', כי טענו שמעל 29 אינץ' זה יותר למועדונים. הסתבר לנו שיש הרבה טלוויזיות מעל ל-29 אינץ' שהיו בדרך ושנשים שלחו.

היו"ר אברהם רביץ:

זה צו להקלה.

דורון לוי:

נכון.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את זה.

3. שינויים בתקציב

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה מספר 349.

הילה אייל:

מדובר על 152 אלף שקל מהרזרבה הכללית לסעיף 79 - תקציב פיתוח משרד התחבורה, לצורך השתתפות קרן לזיהום מים בפיתוח חדר מצב במינהל הספנות. ההשתתפות כבר מתוקצבת ונדרשת ההרשאה להתחייב בסכום הנטל כדי לממש אותה.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 332 מתייחס לכוח הרב לאומי. מי מממן את המשרד?

הראל בלינדה:

הוא ממומן מ-3 מקורות: ישראל, מצרים והאמריקנים.

היו"ר אברהם רביץ:

ישראל ומצרים הם באותו סכום?

הראל בלינדה:

אני חושב, אבל אני צריך לבדוק. התקציב מאושר כל פעם לפי שנת הכספים האמריקנית, ולכן אנחנו מעבירים בהתאם את ההרשאה להתחייב. זה מיועד על מנת שאפשר יהיה להתחייב לקראת שנת הכספים הבאה.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 338.

יפתח שי:

לגבי השכר דירה, קודם כל בוצע שינוי בסוף שנה שעברה שלא בא לידי ביטוי בתקציב. השינוי הוא בגובה של בסביבות 10-20 אחוז, בעיקר ברמות הגבוהות של הסיוע בשכר דירה. גורם שני זה המאבק של עולים שהם מעל ל-8 שנים בארץ. הם עברו להיות מוגדרים כוותיקים. היה שינוי חד בשער הדולר שבעקבותיו הוחלט לפצות.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם מתכוונים עכשיו לשנות עקב השינוי בשער הדולר?

יפתח שי:

השינוי בשער הדולר מתבטא פה. אנחנו נותנים פיצוי למקבלי קיצבאות שכר דירה. הפיצוי מתבטא כאן גם לעולים החדשים וגם לוותיקים. אלה שלא עברו להיות ותיקים, מאחר והיה עודף בתקנה של עולים חדשים, אז הפיצוי לא רואים אותו כאן בפנייה התקציבית, אבל זה מבוצע בגובה של 10 מיליון שקל.

יצחק כהן:

26 הורידו בסיבסוד הוצאות פיתוח לרכישת דירה חדשה באיזורי עדיפות לאומית
מיליון וחצי, מה קרה?

יפתח שי:

פחות אנשים מימשו את הזכאות שלהם במסגרת הזאת.

היו"ר אברהם רביץ:

לא ביטלו זכאות.

יפתח שי:

לא ביטלנו ולא הפחתנו. להיפך, ועדת גדיש העלתה, רק שהיו פחות אנשים
שמימשו.

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה 352.

הילה אייל:

מדובר על שינויים בתוך תוכניות האחזקה ותוכניות התקציב האירגוני.

היו"ר אברהם רביץ:

אחזקה של הכבישים?

הילה אייל:

אחזקת הכבישים מתקציב האירגוני של מע"צ במסגרת סעיף 28 גם בהוצאה וגם
בהרשאה להתחייב, בהתאם לסידרי העדיפויות של המשרד וזמינות הפרוייקטים לנושא
אחזקה.

היו"ר אברהם רביץ:

למה אתם צריכים לבוא אלינו, הרי זה כסף של מע"צ?

הילה אייל:

כי גם בתוכניות האירגוניות יש לך מבחר תוכניות. לא מדובר פה בתוכנית
אירגונית אחת. לכן כל שינוי של העברה מתוכנית לתוכנית מחייב את אישור ועדת
הכספים, לפי חוק יסודות התקציב, כנ"ל לגבי תוכניות האחזקה שמחולקות למחוזות.

היו"ר אברהם רביץ:

כאשר יש גם רזרבה להוצאות זה הרזרבה של המשרד?

הילה אייל:

הכל זה רזרבות ותקציבים. פנימיים למע"צ.

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה 355.

הילה איל:

זה סעיף 80 - תקציב פיתוח לכבישים ומסילות ברזל. גם פה מדובר בשינויים בין תוכניות הפיתוח ותוכניות התכנון השונות שמע"צ מחזיקה, בהתאם לסידרי העדיפויות ותוכנית העבודה עד סוף השנה הנוכחית.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 362.

יוסי כהן:

מדובר כאן בעצם בשינויים פנימיים על פי סידרי העדיפויות של המשרד לקראת סוף השנה. בין היתר יש פה גם הגדלה של ההוצאה המותנת בהכנסה עקב גידול בהכנסות הקרנות: זיהום הים ונקיון, בהתאם להכנסות שלהם, והתאמות של תקנות שחר.

יצחק כהן:

אין כבר זיהומים, אין כבר מטרדים, אין כבר בעיות עם חומרים מסוכנים?

יוסי כהן:

אין הפחתות.

יצחק כהן:

יש.

יוסי כהן:

כי זה עניין של מימוש התקנות.

יצחק כהן:

אז מישו פה מתבטל, כי עבודה יש מספיק. השטח מזוהם ואתה פה מוריד סעיפים.

יוסי כהן:

אתה רואה את השינוי בסך הכל התוכנית, אבל בתוך התוכנית יש סעיף בתמיכה במפעלים, שזאת תקנה אחרת לגמרי.

יצחק כהן:

אני רואה מאיזה סעיפים אתם מורידים.

יוסי כהן:

זה בכלל הוצא מההוצאות המינהליות. היה צוות מינהלי שהקצה את התמיכות הללו. למעשה מה שנותר שם הופחת, כי לא היה צורך בהוצאות המינהליות של 200 אלף שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 366 ו-413.

גל הרשקוביץ:

השנה היתה מתקצבת רשת ביטחון לקופות החולים בסך של 300 מיליון שקל. הממשלה החליטה להגדיל את אותה רשת ביטחון מ-300 ל-430 השנה, ובנוסף לתקצב סעיף רשת ביטחון לשנה הבאה, שנת 1999, בסך של 410 מיליון שקל. התמיכה הזאת היתה כפופה לחלוקה על פי קריטריונים שאושרו ושחייבים להיות מאושרים על ידי היועץ המשפטי לממשלה, ומעוגנים כמובן בהסכמים עם קופות החולים. קופה אחת כבר נחתם איתה הסכם וזאת קופת חולים לאומית. הכסף כבר הועבר אליה.

יצחק כהן:

כמה הצעתם, 139 מיליון?

גל הרשקוביץ:

לא, היא קיבלה 55 מיליון בשנת 1998 מתוך 430 מיליון. עכשיו נחתם הסכם עם קופת חולים מאוחדת לשנים 1998 וגם 1999. במסגרת אותו הסכם הם מקבלים את הסכומים המפורטים לפניכם בשנת 1998 ובשנת 1999, שזה 34 מיליון ב-1998 וב-1999 עוד 24 נוספים, כאשר אם תסתכלו בסעיף 8, עדיין הם יקבלו סכומים נוספים בהתאם לקריטריונים שיקבע משרד הבריאות ובהתאם ליעדי ההתייעלות של הקופה ביחס לקופות אחרות. זאת אומרת שיש פה עדיין סכומים נוספים שכרגע הם מחוץ למשחק, אבל הם בתוך הסכום של ה-410. בנוסף היא תקבל גם הקדמת מימון מהממשלה בסך של 55 מיליון שקל, שתפרע החל מה-4.4.99.

היו"ר אברהם רביץ:

מה קרה עם החוב שלכם לקופה הזאת, אולי לעוד קופות, שנסחב מ-1997?

גל הרשקוביץ:

נסגר. התחשבנות בגין 1997 כבר נסגרה לקופות.

אופיר פינס-פז:

מה קורה עם הקופות האחרות?

גל הרשקוביץ:

עם לאומית כבר נחתם הסכם. לגבי מאוחדת, אתם מחזיקים את ההסכם לפניכם. לגבי כללית, אני יכול לומר לכם שזה כבר נמצא בשלב כמעט סופי, ואני מעריך שהשבוע יסגר גם עם הקופה הזאת, שהיא בעצם הקופה העיקרית. עם מכבי אנחנו יושבים, ואני מעריך שגם איתם אנחנו נסגור.

אופיר פינס-פז:

למה אתה צריך להעביר?

גל הרשקוביץ:

ברגע שאני חותם, אני מתחייב על כספים למאוחדת בשנת 1998 וגם לשנת 1999.

אם תסתכלו בסעיף 11, שזה הכניסה לתוקף, אז הכניסה לתוקף מותנת, ואני לא יכול לחתום על ההסכם הזה. אין לו תוקף במידה ואני לא יכול לקבל הרשאה להתחייבות שלי, ולכן אני מתחייב פה על 160 מיליוני שקלים לשנים 1998 ו-1999, במסגרת ההסכם. למה? כי את כל הכספים של מאוחדת אני מתחייב. בנוסף, לפי סעיף 8, מתחייבת חלוקה נוספת של עוד 80 לכלל קופות החולים, בין היתר גם למאוחדת, ולכן אני לא יכול לחתום על ההסכם אם אין לי הרשאה להתחייב.

יצחק כהן:

אנחנו בוועדה דנו על מיטות בבתי החולים, והחלטנו שלבית חולים ברזילי באשקלון יובאו 73 מיטות.

היו"ר אברהם רביץ:

נדמה לי שכך אמר לנו המנכ"ל.

יצחק כהן:

וראו זה פלא, לא אישרו להם והם הביאו רק 36 מיטות במקום 73. הם פתחו את המחלקה הזאת של פנימית ד' על סמך החלטת ועדת הכספים ועל סמך החלטת האוצר, ואומרים להם שזה לא יהיה כי באשדוד פותחים בית חולים עם 400 מיטות. אני לא נגד אשדוד, כי יכול להיות שיש צורך, אבל אי אפשר לעשות דבר כזה. אי אפשר למוטט בית חולים חי, קיים ופועל בקושי, שקיבל החלטת ממשלה ובסוף מודיעים לו שכל ההחלטות בטלות.

גל הרשקוביץ:

בא משרד הבריאות בשיתוף עם משרד האוצר כדי לבדוק את הצרכים של מדינת ישראל בתוספת של מיטות אישפוז. במסגרת אותה בדיקה, הגענו למסקנה שחסרות 1200 מיטות במדינת ישראל. נחתם הסכם שבו משרד הבריאות פרס את ה-1200 מיטות על פי הצרכים. עכשיו פתאום באים ואומרים שהולכים לפתוח בית חולים חדש באשדוד בסדר גודל של 400,500 מיטות, אבל מה לעשות שהצרכים נשארו על 1200 מיטות והם לא גדלו בגלל שהולכים לפתוח בית חולים באשדוד.

היו"ר אברהם רביץ:

מי החליט לפתוח בית חולים באשדוד?

גל הרשקוביץ:

בזמנו היתה איזה שהיא הבטחה של צחי הנגבי לראש עריית אשדוד. היתה החלטת ממשלה שלא מוסיפים מיטות באישור שר הבריאות ושר האוצר. עכשיו באים לפתוח את הבית חולים, ויותר מזה, גם פותחים אותו במערכת של סיבסוד צולב, דהיינו: ניגשים למכרז לאו דווקא רק על בית חולים, אלא אם יקראו טוב את המכרז אז יראו גם פתאום מרכזי עסקים ומלוניות וכו', שבאים בעצם לסבסד את הבית חולים. אני לא מאמין שאיזה שהוא גורם פרטי יפתח בלי כל אותה מערכת סיבסוד צולבת. אני רוצה לראות שיפתחו מכרז רק לבית החולים.

היו"ר אברהם רביץ:

מה העמדה שלכם?

גל הרשקוביץ:

העמדה שלנו היא שבמידה ולא פותחים את בית חולים אשדוד, אני מחוייב לאותו הסכם לגבי פתיחת מיטות, כפי שקבע משרד הבריאות לפרוס אותו. במידה ומחליטים לפתוח בית חולים של 500 מיטות, אז בוודאי שבהתאם לצרכים אני לא צריך את אותן מיטות שקבענו בזמנו. אנחנו לא רוצים את הבית חולים באשדוד, ולא רק שאנחנו לא רוצים אותו, אלא שבועדה מתנגדים לאותה מערכת סיבסוד שאמרתי.

יצחק כהן:

אי אפשר לאכוף החלטות של ועדת הכספים, עם כל הכבוד לצחי הנגבי. פה צריכים לקבל החלטה שלא לעכב את הסיבסוד של ברזילי.

גל הרשקוביץ:

כרגע, הסיבסוד של ברזילי לשנת 1997 מתקצב ברזרבה.

יצחק כהן:

הוא כבר פתח את המחלקה.

גל הרשקוביץ:

זה שהוא פתח עכשיו זה דבר שאסור היה לו לעשות אותו, כי היה סיכום שזה נפתח רק ב-1999.

יצחק כהן:

זאת שערוריה, ואני לא מוכן לעבור לסדר היום. אולי כדאי לקיים דיון עם המנכ"ל או עם אנשי האוצר ושיבוא גם שר המשפטים.

גל הרשקוביץ:

הנושא הזה נמצא בדיון בפרקליטות כדי לבדוק את הנושא המשפטי אם אפשר או אי אפשר לכפות את אותה החלטת ממשלה.

יצחק כהן:

באותו רדיוס נמצא גם בית חולים קפלן, שהוא קיים, חי ופועל ויש לו הרבה צרות. צריך להמשיך לתקצב רגיל את אשקלון.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את שתי הפניות.

עבד אלמאלכ-דהאמשה:

איפה בתי החולים של נצרת בתקציב הזה?

גל הרשקוביץ:

אנחנו כמשרד אוצר באנו וקבענו עם משרד הבריאות מסגרת של 1200 מיטות. באותה מסגרת, משרד הבריאות כמשרד מקצועי קובע מדיניות והוא יעשה ועשה את החלוקה של המיטות בהתאם לצרכים. אני לא נכנס למשרד הבריאות ומתערב לו אם הוא יפתח את המיטות בבית חולים לניאדו, בבית חולים בילינסון או בבית חולים תל-השומר.

עבד אלמאלכ-דהאמשה:

לפי מה שאתה אמרת נצרת לא בתמונה.

גל הרשקוביץ:

אני לא יודע, אבל אני יכול לבדוק. הוועדה קיבלה את הפריסה של ה-1200 מיטות.

יצחק כהן:

יש פה איזה דבר לא מובן, לא ברור ולא תקין. קבעו בפרוגרמה שבאשדוד צריך להיות בית חולים, אז שיביאו את הפרוגרמה לפה.

גל הרשקוביץ:

צריך שתהיה אחריות לאומית שאתה לא יכול לבוא ופתאום להכניס עוד 500 מיטות למערכת. גיליתי את זה כאשר ראיתי בעיתון מכרז לבית החולים באשדוד.

יצחק כהן:

זה תקין?

היו"ר אברהם רביץ:

תגיש במסגרת הצעות לסדר מחר את השאילתה הזאת. אני אכניס את זה לסדר הדיונים. נזמין לכאן את מנכ"ל משרד הבריאות, ואם צחי הנגבי ירצה להשתתף בדיון אנחנו נקבל אותו. לי יש כמה שאלות לגבי מעייני הישועה, למה לא מאשרים להם. יש להם בניין גמור שהם בנו אותו על סמך הבטחות של שר הבריאות דאז. הם לא רוצים אגורה אחת אלא רק שיאשרו להם.

גל הרשקוביץ:

לי לא תהיה התנגדות אם יבוא מנכ"ל משרד הבריאות ויגיד שאין לו בעיה לפתוח במעייני הישועה 30 מיטות.

היו"ר אברהם רביץ:

לא מדובר פה בכסף המדינה.

יצחק כהן:

כאשר בונים גן ילדים אז יש מיפוי, פה אני מבין שלא נעשה התהליך הזה. איך מחליטים לבנות בית חולים, על סמך מה?

גל הרשקוביץ:

קודם כל קבעו את מסגרת הצרכים של כל מדינת ישראל שזה 1200 מיטות. אנחנו סגרנו את התקצוב עם משרד הבריאות, שזה מה שצריך. אחרי זה משרד הבריאות עשה את מיפוי הצרכים הפנימי, והוא קבע ש-1200 מיטות יתחלקו בצורה הזאת. תשאל אותו לשיקוליו, ואני בטוח שהוא יענה לך, כי אני פחות בקי בזה.

עבד אלמאלכ-דהאמשה:

אתה מכיר את החלוקה הזאת?

גל הרשקוביץ:

העברנו את החלוקה לוועדת הכספים.

יצחק כהן:

זה לא כולל את אשדוד?

גל הרשקוביץ:

לא, כי אשדוד לא היה על הפרק בכלל. אם הייתי יודע בזמנו שהולכים לפתוח באשדוד אז ה-1200 לא היו 1200 אלא היו 800.

היו"ר אברהם רביץ:

לראש עיריית אשקלון יש קשרים טובים במקומות נכונים. למשל בויכוח בין אשקלון לאשדוד לגבי איזור פיתוח אז הוא ניצח. מאחר וזה הולך לפגוע בברזילי אז ראש העיר צריך לפעול בעניין.

גל הרשקוביץ:

אני מציע לשאול איך ולמה בונים בית חולים ויחד איתו את כל מה שמסביב. אני מבחינתי כמעט בטוח שאם היו מביאים את זה למכרז רק על בית חולים, אף אחד לא היה ניגש למכרז.

היו"ר אברהם רביץ:

זה אולי צעד טוב כאשר אתה עושה מכרז עסקי ואתה אומר לאיש שאתה חלק מהעניין.

גל הרשקוביץ:

לקרקע יש עלות אלטרנטיבית ואני מסבד פה את היזם.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו עוברים למשרד הקליטה. עלתה שאלה לגבי הפחתה מקליטת מדענים של 6 מיליון.

נטשה מיכאלוב:

אם אנחנו לא נעביר את הכסף הזה אז הוא יחזור לאוצר.

היו"ר אברהם רביץ:

מדוע הוא לא נוצל לקליטת מדענים?

אופיר פינס-פז:

למה לפני שנה ישראל בעליה ושר הקליטה עשו מלחמת עולם על התקציב של המדענים העולים, והיום מסתבר שהם לא יודעים מה לעשות בכסף?

דני טופז:

בתוכנית קמע היו לנו השנה 25 מיליון שקל סך הכל. זאת תוכנית לקליטת מדענים עולים. היו לנו 25 מיליון שקל בהוצאה, ומתוך זה כ-11 מיליון מתוקצבים בסעיף והיתרה בסעיף רזרבה. יש גם הרשאה להתחייב על סך 95 מיליון נקודה 6 לאותה מטרה. בזה לא נגענו, וזה אומר שהתוכנית התחילה לפעול במהלך השנה 1998. כל מדען נכנס לפי תאריך שלו. הסיכום שלנו עם משרד האוצר הוא כזה: שמתוך 25 מיליון קודם כל נשתמש במה שיש בסעיף ההוצאה, ואם יהיה צורך נשחרר את הרזרבה. אנחנו הגענו לחודש דצמבר ואין צורך ברזרבה.

אופיר פינס-פז:

אתם לא פוגעים ברזרבה כי היא 95 מיליון.

דני טופז:

לא, 25 מיליון בהוצאה. מתוך זה 14 בסעיף הוצאה בטוחה ו-11 בסעיף רזרבה. בנוסף לזה 95 מיליון בהרשאה להתחייב.

אופיר פינס-פז:

אנחנו מבינים את המטרות שהן מאוד חשובות, אבל כמה מדענים נקלטו וכמה היה הצפי שיקלטו?

דני טופז:

התוכנית היא כזו שאומרת ש-235 מדענים יכנסו לתוכנית הזאת.

היו"ר אברהם רביץ:

שזה כמה כסף?

דני טופז:

כל מדען כ-230 אלף שקלים בשנה. אנחנו מבחינת הרשאה להתחייב סגורים הרמטית לדבר הזה. כניסה ממשית למערכת היא כזו שרק אחרי שאוניברסיטאות מאשרות את האיש על ידי הוועדות ונותנות לו מימון אז הוא נכנס. האישורים האלה נכנסים לפועל רק כרגע, בשנת הלימודים הנוכחית, כך שמבחינת המזומנים לא יהיה צורך בשחרור הרזרבה, אלא מספיק לנו עם ה-14 מיליון שקל שיש בהוצאה. בכל מקרה יש לנו את ההרשאה להתחייב של ה-95 מיליון, שבזה אנחנו לא נוגעים.

היו"ר אברהם רביץ:

למה אתם צריכים הרשאה להתחייב כזאת גדולה, כאשר אתם לא נוגעים אפילו ב-11 מיליון של הרזרבה?

דני טופז:

כי כאשר נקבעה התוכנית, היא נקבעה אחרי שבעצם תקציב המדינה לשנה הקודמת אושר ואז אנחנו חשבנו שיהיה צורך ב-235 מדענים כפול הסכום השנתי, שזה הולך על 3 שנים.

אופיר פינס-פז:

כמה נקלטו במציאות?

דני טופז:

אני מניח שאנחנו מגיעים כרגע קרוב ל-100, אבל מהיום עד סוף דצמבר אנחנו מקווים שאנחנו נאשר את רוב רובם של אלה שנכנסים לתוכנית, כאשר אין צורך במזומן. זאת הסיבה שאנחנו מבקשים להוציא את המזומן משם לדברים אחרים של המשרד.

היו"ר אברהם רביץ:

אם יהיה צורך אז יש להם את ההרשאה להתחייב שזה יפעל ב-1999.

דני טופז:

בעוד מספר ימים, על פי הוראת החשב הכללי, נסגרת האפשרות שחשב משרד הקליטה יוכל להתחייב על סכומים, כי אנחנו נכנסים לשנה תקציבית חדשה.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת אומרת שלא הגיעו מספיק מדענים.

דני טופז:

הפרוצדורות מול האוניברסיטאות לא הסתיימו ואנחנו ממשיכים בתוכנית הזאת.

רומן גרביץ:

העיכוב חל כי ראשי האוניברסיטאות נמצאים בחופשה, הם לא עובדים בקיץ, וקליטת מדענים עולים זה לא עומד בסדר עדיפויות ראשון.

יצחק כהן:

למי הולכת המלגה?

דני טופז:

המילגה מועברת לאוניברסיטה. המצב הוא כזה שאנחנו משלמים 60% מהמילגה ו-40% משלם המוסד שקולט אותו.

אופיר פינס-פז:

איך נוצר התקציב הזה של 25 מיליון ו-95 מיליון? האם זה היה חלק מהספר הכחול, או שזה נעשה אחר כך בהסכם קואליציוני?

נטשה מיכאלוב:

זה היה חלק מהסכם קואליציוני, אבל אני לא זוכרת אם זה היה חלק מהספר הכחול או לא.

דני טופז:

בשנת 1999 התוכנית מתוקצבת בצורה מלאה עם תוכנית נפרדת. אנחנו פתחנו את זה בתוכנית נפרדת כי אנחנו רוצים לראות איך אנשים נקלטים. התבקשנו גם על ידי

אירגוני העולים שזאת תהיה תוכנית נפרדת ואנחנו נענינו לבקשה. זה מופיע מחוץ לתוכנית של קליטת מדענים עולים בתוכנית נפרדת.

אופיר פינס-פז:

אתם הצבתם את נושא קמע כגולת הכותרת של משרד הקליטה, ופתאום אתה בא לגולת הכותרת בחודש דצמבר ואתה רואה שאתה מוריד מזה הרבה כסף. מה קורה עם משרד הקליטה?

רומן גרביץ:

זה לא קשור למשרד הקליטה, ואתה יודע את זה מצויין, כי ברגע שיש תקציב אז האוניברסיטה חייבת לקבל את העולה למסגרת של האוניברסיטה עם המימון של משרד הקליטה. לצערי הרב, האוניברסיטאות לא היו מוכנות לזרז את ההליכים, לא הקציבו כוח אדם ומערכות על מנת לקלוט את העולים, ואנחנו נשארנו עם כוח אדם.

אופיר פינס-פז:

זה מוזר, כי אוניברסיטאות ידעו שהן יקבלו הרבה כסף לטובת העניין.

היו"ר אברהם רביץ:

לא, הן לא יקבלו כי הן צריכות לתת 40% מצידן.

רומן גרביץ:

עד עכשיו המעמד של העולים באוניברסיטה היה מן מעמד של עובדים זרים. כרגע המדען העולה נכנס למסגרת של הסגל האקדמי וכנראה שיש התנגדות. אוניברסיטת ירושלים, לדוגמה, לא קיימה את האסיפות.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את הבקשות האלה, ואנחנו בזה פונים לוועד ראשי האוניברסיטאות בקריאה של ועדת הכספים שהם יזרזו את ההליכים, כי חבל על כל יום שעובר ומדענים אינם נקלטים. זה דבר שזועק עד השמיים.

יצחק כהן:

לגבי רופאים עולים יש איזה שהוא מימון של 60 40?

דני טופז:

לא, שם אנחנו משלמים איזה שהיא מידה הרבה יותר קטנה מבחינת עלות, ואנחנו בנושא הזה מול משרד הבריאות ומול קופות החולים.

יצחק כהן:

האם אתם רואים איך בתי החולים מנצלים את זה? אני שמעתי שרופא מקבל בקרן הזאת שישית משרה והוא למעשה עובד משרד שלימה כי אין לו ברירה.

היו"ר אברהם רביץ:

פניות מספר 399 ו-400 מתייחסות לקליטה ישירה מארצות מצוקה. מה זה ארצות מצוקה?

רומן גרביץ:

אתיופיה, כל מדינות ערב ורוסיה.

דני טופז:

היו לנו בבתי מלון בירושלים במשך השנים האחרונות הרבה עולים. מטרת המשרד היא לצמצם את השהות של האנשים האלה בבתי מלון, במיוחד קשישים, אנשים חולים ומשפחות חד-הוריות. נשארו מספר בתי מלון, בין היתר בירושלים, אחד זה מלון דיפלומט ואחד זה מלון רם.

היו"ר אברהם רביץ:

למה זה לא טוב חברתית? מה האלטרנטיבה?

דני טופז:

זה לא טוב חברתית. האלטרנטיבה היא לפתוח מקבצי דיור במקומות שונים.

היו"ר אברהם רביץ:

למה אתם צריכים תקציב נוסף?

דני טופז:

כיוון שזה מסעיף אחר שהוא דרך חברת עמידר.

דני טופז:

באותם בתי מלון יש לנו רק סעיף הוצאה. אנחנו רוצים להתחייב לאיזה שהיא חלופה בירושלים.

יצחק כהן:

זה מחוץ למעטפת התקציב של המשרד?

נטשה מיכאלוב:

זאת לא ממש תוספת. מה שקורה כאן זה שהמשרד עכשיו, תוך כדי שהוא מבצע את השינוי, אמור להתחייב בחוזה לכמה שנים. כדי שהוא יחתום על החוזה צריך הרשאה להתחייב.

דני טופז:

השנה אנחנו באים לעשות את הפרוצדורות הראשוניות כדי לצאת למכרז בנושא הזה. רצינו שאם נספיק מבחינת לוח הזמנים השנה, אז שתהיה לנו המסגרת התקציבית.

היו"ר אברהם רביץ:

אין כל ספק שאנחנו נרצה לעודד מקבצי דיור במקום בתי מלון. מה זה ה-11 מיליון לקליטה הישירה?

נטשה מיכאלוב:

זאת פנייה משלימה. אלה בעצם שתי פניות, שהאחת זו המזומן והשנייה זאת
ההרשאה להתחייב.

היו"ר אברהם רביץ:

פניות 370 ו-376.

הילה אייל:

בפנייה 370 מדובר על העברת סכום של 3 מיליון. 109 אלף שקל זאת הרשאה
להתחייב מהרזרבה הכללית לתקציב פיתוח כבישים ומסילות ברזל במטרה לאפשר
התחייבות על ביצוע פרויקט למשרד השיכון ממע"צ. ההשתתפות פה מתוקצבת, אבל נדרשת
הרשאה להתחייב כדי לממש...

יצחק כהן:

איזה פרויקט?

הילה אייל:

יש רשימה של פרויקטים. מדובר על הסדרת צומת.

יצחק כהן:

למה אתם לא מפרטים?

הילה אייל:

כי זאת התוכנית, ובתוך התוכנית זה מחולק פר משרד. בדרך כלל מדברים על
היקפי פרויקטים כאלה שלא מצדיקים פתיחת תקנה נפרדת. גם בפנייה 376 מדובר על
העברת סכום של הרשאה להתחייב מהרזרבה הכללית, שבמקרה הזה זה 9 מיליון 636 אלף
שקל לתקציב פיתוח משרד התחבורה. הפעם כדי לאפשר מימוש התחייבויות של מע"צ
במסגרת של פרויקטים במשרד התחבורה.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 388 מאושרת. פנייה 389.

הראל בלינדה:

זו למעשה פניית סוף שנה של המדפיס הממשלתי על שינויים פנימיים בתקנות
שכר.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם לא הולכים להחליף את המדפיס?

הראל בלינדה:

יש החלטת ממשלה שמדברת על הפסקת פעילות הייצור במפעל, כאשר לא ברור מה
יושג ומה לא. ההבנה שלנו זה שלפחות פעילות הייצור תופסק, זאת אומרת המכונות
לשירותי מדינה. הממשלה בהחלטתה קובעת שישמרו סמכויות בידי המדפיס הממשלתי,
בעיקר בתחום של הדפסות של תיעוד רשמי: דרכונים, תעודות זהות ודברים שהמדינה

רוצה לשמור אצלה. כל זאת במתכונת שיקבע שר האוצר. אנחנו עורכים דיונים בנוגע למתכונת שבה נעשה את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם תצטרכו לשכנע אותנו להפריט את הדבר הזה. זה דבר לא פשוט.

הראל בלינדה:

אנחנו נשמח להביא נתונים. התחלנו מו"מ עם העובדים על-מנת להגיע לאיזה שהיא הסכמה לגבי העתיד. המו"מ הזה הופסק כרגע בגלל שהעובדים נוקטים בעיצומים.

היו"ר אברהם רביץ:

את ה-6 שקל האלה אנחנו ניתן לכם. פנייה 397.

יפתח שי:

נפלה פה טעות ומדובר בהעברה של 2000 אלפי ש"ח בהרשאה להתחייב בהוצאה מתוכנית שיקום שכונות. זה 500 ו-1000 בהרשאה המיועדים לפיתוח תשתיות בישובי בדואים, וה-500 הנוספים זה בפעולות תכנון ובנייה בבנייה הכפרית.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. על פנייה 398 אנחנו מבקשים הסברים. פנייה 404.

הראל בלינדה:

מדובר על שינויים פנימיים של 300 אלף שקל בהרשאה להתחייב להמשך הבנייה של קומה נוספת במשרד לביטחון פנים.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. פנייה 410.

ניר רז:

הבקשה הזאת היא למעשה העברה של מיליון 200 אלפי ש"ח מהרזרבה הכללית לתקציב משרד התיירות לסיוע למלונאים בגין שינוי מחירי המים למלונות במהלך השנה. אם אתם זוכרים, אז בפברואר בא לוועדה משרד הפנים בבקשה לשינויים במחירי המים. היה קיים הסכם בין משרד האוצר ומשרד התיירות למלונאים לגבי הפרשי מחירי המים בין התעשייה למלונאות.

סמדר אלחנני:

לסבסד מחיר של גורם ייצור גורם לביזבוז בגורם הייצור. הם צריכים לשלם את המחיר האמיתי, ואחר כך אפשר להתחשב איתם.

ניר רז:

זאת העברה להפרש בסכום. חלק מהסכום מועבר ממשרד התיירות.

היו"ר אברהם רביץ:

מאושר. אנחנו עכשיו מדברים על שתי פניות למלוות פנים - 84004 ו-84003.

ש. צמח:

פנייה 84004 זה סעיף הקרן של העברת 670 מיליוני ש"ח משנת 1997 לשנת 1998. זאת קרן של החזר חובות של המדינה.

סמדר אלחנני:

זה עודף שנוצר בשנת 1997, ולכן זה אומר שעשו חשבון לא נכון או אומדן לא נכון. מה זה שייך העודף שלא השתמשו בו שנוצר בשנת 1997 לשימוש בשנת 1998? זה לא כמו שהתחלת לבנות בית ספר, לא הספקת להוציא את הכסף ואני מאשר לך את הפעולה לשנה הבאה. יש לוח סילוקים אצל החשב הכללי ואם לא השתמשת אז גמרנו. מדובר על עודפים.

ש. צמח:

סעיף הקרן זה סעיף שהוא למעשה סעיף טכני שלא נספר בגירעון תקציב המדינה. הוא סעיף של החזר הקרן. מה שאנחנו סופרים בתוך הגירעון זה רק את סעיף הריבית. אנחנו משתמשים בכסף שגם בשנה שעברה לא נספר בתוך הגירעון וכך אנחנו לא מעוותים את ההקצאה בתוך הגירעון. אם היינו מעבירים את זה לתוך הרזרבה הכללית ואחר כך היינו נותנים את זה לשימוש, היינו לכאורה משתמשים בכסף...

סמדר אלחנני:

האופציה שאתה מציע לא קיימת. ביום שמכרת איגרת חוב אתה יודע בדיוק באיזה יום אתה צריך להחזיר אותה ובכמה אתה צריך להחזיר אותה. בוא נאמר שגם השנה עשו טעות וצריך להביא את הכסף ממקור אחר, ויבואו ויגידו לנו: אנחנו צריכים לייצר. פה אי אפשר להעביר עודפים.

ש. צמח:

אני חושב שהטענה שלך לא מדויקת. חוב בהגדרה הוא עודף מחוייב. שנה שעברה לא שילמת את זה עבור החוב, אין לך שום בעיה להשתמש בזה כדי לשלם חוב השנה, כי החוב קיים.

היו"ר אברהם רביץ:

מה זה ה-670 האלה?

ש. צמח:

בשנת 1997 תקצבו סכום מסויים כהחזר חובות ואני מדבר על הקרן.

היו"ר אברהם רביץ:

ב-1997 מישהו עשה חשבון שצריך להקציב סכום מסויים שכלל את ה-670 מיליון וזה לא שולם. עדיין לא מצאו מה היתה הטעות מדוע זה לא שולם, ובניירת יש חוב כזה.

עבד אלמאלכ-דהאמשה:

הם קיבלו יותר ממה שהם צריכים. למה ה-670 שזה תקציב יתר ישאר ויעבור ישר אליהם? זה צריך לחזור לאוצר.

סמדר אלחנני:

הוא החזיק בכיס יותר כסף ממה שהוא היה צריך.

ש. צמח:

החסבר העיקרי כאן הוא שכאשר עושים את התכנון של החזר החוב, קשה מאוד לדעת במועד הסילוק מה תהיה האינפלציה. לכן אתה לא יכול לבוא ולדעת בדיוק, כאשר אתה מתכנן, כמה כסף תצטרך לשלם בהחזר הקרן. ויש כל מיני סטיות לכאן ולכאן בתקציבים בין השנים.

היו"ר אברהם רביץ:

האם לאורך כל השנה הזאת לא הישבנתם מחדש לדעת האם אכן אתם צריכים את ה-670 מיליון שקל האלה כדי לעשות החזר חובות, עידכון החזר החובות בגלל אינפלציה וכו', או שלא עשיתם שום דבר ואתם אומרים שמה שהיה הוא שיהיה?

ש. צמח:

על סמך לוחות הסילוקים ועל סמך מה שאנחנו יודעים כרגע, אנחנו יודעים שאת החוב הזה צריך להחזיר.

סמדר אלחנני:

זאת אומרת שהשנה עשו טעות בכיוון ההפוך וצריך להביא את המקור.

היו"ר אברהם רביץ:

אתה אומר לנו עכשיו כאיש האוצר שבא לייצג את האוצר בוועדה שאתם את הכסף הזה צריכים להחזר חובות.

ש. צמח:

בוודאי.

סמדר אלחנני:

אני רוצה שהוא יסמן מאיפה הוא מביא את החזר חובות.

ש. צמח:

זה מובן שאם אנחנו באים ומבקשים את הסכום הזה, הוא חסר בתשלום חוב.

סמדר אלחנני:

לא יכול להיות שעשית אומדן חסר השנה. על אף האינפלציה הגדולה של אוקטובר עדיין נשאר פה עודף של 2%.

ש. צמח:

החשב הכללי העביר לנו אומדן מסויים של תשלום חובות שהוא צריך לשלם בשנת 1998, וזה מה שחסר לו.

סמדר אלחנני:

חסר לך אומדן החזר חובות של 1998, וזה מאוד בעיתי, כי מקדם המכירים שלקחו ל-1998 היה נדיב במיוחד וכולל העלאת המחירים על אינפלציה של שלושת החודשים האחרונים. אם הוא צריך אז הוא צריך, אבל מאיפה המקור לזה?

ש. צמח:

העודפים זה מקור לגיטימי לחלוטין. מה ההצעה?

סמדר אלחנני:

תביאו את המקור. אם היתה לך טעות בשנה שעברה אז לא היו לך עודפים.

ש. צמח:

אבל שנה שעברה כבר שולמה. זה עודף ודאי.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מציע שאת, סמדר, תנסחי את ההצעות שלך על נייר, ואנחנו נבקש לקבל מהחשב הסבר לשאלות שלך. השאלה היא מדוע הם לא חושבו מלכתחילה. אני מציע לאשר את זה.

עבד אלמאלכ-דהאמשה:

אני מתנגד.

היו"ר אברהם רביץ:

זה מאושר עם ההתנגדות של חבר הכנסת עבד אלמאלכ-דהאמשה. פנייה של משרד הקליטה.

נטשה מיכאלוב:

למעשה, הפנייה הזאת של 11 מיליון נעשתה לפי בקשתו של חשב המשרד. מה שקורה הוא שיש תקציב של בתי מלון שיתברר לאחר הבדיקה של החשב שהתקצוב מוטעה והיה צורך לתקן את התקצוב על מנת שיהיה סדר. אין כאן שינוי ראלי בגובה של ההצעה, אלא זה איזה שהוא תיקון של התקצוב.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את שתי הבקשות. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:10